

Megjelenik évente hatszor.	„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak : Uralkodik a te Istened.“ Ésaiás 52, 7.	X. évfolyam 4. szám.
----------------------------	--	----------------------

A kilencedik parancsolat.

TARTALOM:

A kilencedik parancsolat. 25

Az ezévi Aratási Hálamunka. 26

Könyvevangelista tanfolyam Telekipusztán, Budapesten és Békéscsabán. 27

Miért nem iszunk mi szeszest italt? 28

A táborozás! 29

Isten oltalma védi a hűséges tizedfizetőket. . 30

Üdvözlét Amerikából! 30

Zörgessetek és 31

Az idők jelei. 31

Szemelvények. 31

Gyermekeknek! 32

Halálózás. 32

A
**Bibliádban
olvashatod . . .**
című füzet sorozat

még mindig nem olyan mértékben használt kiadványunk, amint az szükséges volna. Felhívjuk azért kedves Testvéreink figyelmét újólágon ezen 10. db. egyenként 4 oldalas kis füzet sorozatunkra, hogy levelezéseiknél, bibliaórák tartásánál mindig vegyék igénybe, mert a legfontosabb 10 bibliai igazságot tudják ilyen módon eljuttatni azokhoz, akiknek nincs elég anyagi erejük ahhoz, hogy valamelyik könyvünket tanulmányozás végett megszerezzék. Az ára nyomtatott borítékban 35 fillér, kezeskötéssel 30 fillér.

Isten akarata tíz parancsolatban van lefektetve s ezek félreérthetetlen és határozott utasításokat tartalmaznak részünkre. Jézus szavai szerint ezekből egy „pontocska” vagy „jottányi” sem mulik el, olyan nagy jelentőségűek azok. A kilencedik parancsolat az, amelyet hívő emberek is gyakran szem elől tévesztenek, aminek a következménye sokszor természetesen beláthatatlan szokott lenni.

Szószerint ez a parancsolat így hangzik: „Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanubizonyosságot.” Az ezt megelőző nyolcadik parancsolat arról beszél, hogy ne vegyük el mások anyagi javait, azaz: ne lopj. A kilencedik parancsolatban szintén eltulajdonításról beszél az Úr és pedig nem anyagi javak eltulajdonításáról, hanem *mások becsületének a megtépázásáról, meggyalázásáról*, amit a „hamis tanubizonyosságtétel” által végeznek némelyek.

Már egy rövid Bibliatanulmány is azonnal szemünk elé tárja ennek a parancsolatnak rendkívüli jelentőségét. Mindenekelőtt e parancsolat alapján minden beszédet meg kell vizsgálni, mert az ember egyszer felelni fog minden *hiábavaló* beszédéért és pedig az ítélet napján. (Máté 12, 36. 37. v.) Mennyivel inkább felelni fog a „*bizonyosságtevő beszédért*”, különösképpen pedig ha szándékosan hamis bizonyosságtevés lett téve valakiről.

White testvérnő a Bizonyosságtételek 2. kötetének 143 és. 144. oldalán a következőket írja erről a kérdéssel:

„Fájdalmas tény, de azt kell mondanom, hogy gyülekezeti tagjaink között vannak olyanok, akik nem tudnak nyelvüknek parancsolni. Találni gyakran olyan hazudozó nyelvűeket, akiknek a bajokozás bizonyos benső enyhülést jelent. Amellett vannak még titkos, susárló, sugdolódzó nyelvűek is. Ha ilyenek előtt felemlítenek valamilyen rágalmat, akkor ők abba toladó módon beleártják magukat és nagy készséggel terjesztik mindenfelé. A pletyka terjesztésénél némelyeket a kíváncsiság, másokat az önzés és vannak akiket a gyűlölet vezet azokkal szemben, akik által az Úr szólt hozzájuk, sokszor talán dorgáló, feddő módon, megintvén és megróván őt. Mindezek az összeférhetetlen elemek munkában vannak. Némelyek közülük elrejtik igazi érzelmeiket, míg mások viszont arra törekednek, hogy ami nem jót csak tudnak valakiről, vagy ha csak gyanít, sejt, vél, feltételez valamit másról, azt terjeszti.”

„Ezek alig várják azt az alkalmat, hogy másokat alaposan lekritizáljanak és elítéljenek. . . . Mindaddig várnak, amíg csak a kedvező alkalom el nem jő és akkor aztán mindent feltálnak.”

Ezért foglalt el az Úr olyan határozott álláspontot, hogy az ilyen természetű emberek az Isten országába be nem mehetnek, ha meg nem térnek és jóvá nem tesznek mindent, amit csak lehet, miként egykor Zákeus

is tette. „Ha valakitől valamit . . . elvettem, négy annyit adok helyébe.” (Luk. 19, 8.) Ha valakinek a jóhíret, jónevét vettük el, akkor azt neki jóvá kell tenni, mert különben nem lesz „üdvössége” az ilyen lelkiháznak soha.

Az Úr int mindenkit, hogy *ne járjon rágalalmazóként az ő népe között* és ne támadjon fel felebarátjának vére ellen, mert Ő az Úr. (3. Móz. 19, 16.) „Aki titkon rágalmazza felebarátját, elvesztem azt.” (Zsolt. 101, 5.) A nyelvés ember nem marad meg a földön. (Zsolt. 140, 12.) „E hat dolgot gyűlöli az Úr és hét dolog útálat az ő lelkének: a kevély szemek, a hazug nyelv és az ártatlan vért ontó kezek. Az álnok gondolatokat forraló elme, a gonoszságra sietséggel futó lábak. A hazugságlehelő hamis tanu és aki szerez háborúságokat az atyafiak között!” (Péld. 6, 16–19.) „Mit dicsekedel gonoszságban, ó te magabíró? Az Istennek kegyelme szüntelen való. Nyelved ártalmakon elmélkedik s olyan mint az éles olló, te álnokságnak mestere! Szereted a gonoszt inkább, hogynem a jót és a hazugságot inkább, mint igazságot szólani. Szeretsz minden ártalmas beszédet és az álnok nyelvet. Meg is ront az Isten téged, teljesen eltakarít, kigyomlál téged a te hajlékodból és kiszagat téged az élők földjéről.” (Zsolt. 52, 3–7.)

Pál apostol beszél az olyan emberekről, akik „nem méltatták Istent arra, hogy ismeretökben megtartsák”, azért „odaadta az Isten őket méltatlan gondolkodásra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek. Ezek teljesen minden hamissággal, gonoszsággal, rosszasággal; rakvák irigységgel, *álnoksággal* . . . *susárlók, rágalmazók, dölyfösek, kevélyek, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, balgatagok, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irgalmatlanok*. Kik jöllehet az Isten végzését ismerik, hogy akik ilyeneket cselekesznek méltók a halálra, mégis nemcsak cselekszik azokat, hanem az akképpen cselekvőkkel egyet is értenek.” (Róma 1, 28–32.)

Ezért int Jakab apostol is a 4. fejezet 11. versében arra, hogy „ne szóljátok meg egymást, mert aki kárhoztatja atyjafiát, a törvény ellen szól”. S így az illető nem a törvény megtartója, hanem annak megrontója lesz.

„A rágalmazás egy kétszeres átok, ami inkább a beszélőre, mint a hallgatóra nehezedik. Aki a meg nem értés, egyenetlenség és vitatkozás magvát elveti, az a saját lelkében fogja annak átkos gyümölcsét aratni. *Aki másokban mindig csak a gonoszt keresi, azokban magukban fog az kifejlődni.*” (White: Az evangélium szolgálói, 415. old.)

„Bizonyos, hogy senki a földön nem volt még oly kegyetlenül rágalmazva, mint az embernek Fia. . . . *Habár árt a jóhírnévnek a rágalmazás, de a jellemet nem szennyezheti be; ezt az Úr megőrzi!*” (Gondolatok, 41. old.) Ez vigasza lehet azoknak, akiket már megrágalmaztak. Isten Igéje azonban azokról, akik a

Sion hegyén egyszer ott lesznek, a következőket mondja: „Úram kicsoda tartózkodhatik sátorodban, kicsoda lakozhatik szent hegyeden? Aki tökéletességben jár, igazságot cselekszik és igazat szól az ő szívében. Nem rágalmaz nyelvével, nem tesz rosszat felebarátjának és nem szerez gyalázatot rokonainak. A megbélyegzett útálatos az ő szemeiben, de az Urat félőket tiszteli: aki kárára esküszik és meg nem változtatja. Pénzét nem adja uzsorára és nem vesz el ajándékot az ártatlan ellen. Aki ezeket cselekszi, nem rendül meg soha örökké.” (Zsolt. 15.)

Porsch A. B.

Az ezévi Aratási Hálamunka.

Isten népének főfeladata az evangélium hirdetése az egész világon. Ezen Istentől nyert megbízást végezzük legnagyobb hadjáratunk, az Aratási Hálamunka idején is, midőn a külmisziók fenntartása érdekében erőfeszítéseket teszünk. Műünkben 26 éve szerepel ez a hadjárat. A szombatiskolai adományokon kívül ez a munka segít a legjobban a külmiszióknak. A világ általános rossz helyzete műünket is érinti. A kevesebb bevétel következménye a misszionáriusok egy részének hazahívása lenne. Azonban vezetők testvéreinknek szívügye, hogy az evangélium hirdetése tovább haladjon előre, s hogy ezáltal Krisztus Urunk eljövetelét sietessük. Így azzal a kéréssel fordulnak hozzánk Krisztus nevében, hogy mi is itt hazánkban a tőlünk telhető legjobbat megtegyük, hogy célunkat minden körülmények között elérjük. Unióknk célja 10.000 Pengő. Tagonkénti célunk a mult évi fejenkénti 10 Pengő helyett csak 7 Pengő. Ily összegért kell személyenként folyóiratot elterjesztenünk, vagy pénzt gyűjtenünk. Ez évben az aratási munka céljára kétféle folyóiratot adtunk ki. Az egyik az „Idők Jelei” különösen szép, többszínnyomásos fedőlappal megjelenő új száma, az eddigitől eltérő, azaz 50 filléres áron. A másik egy missziófüzet, szép címképpel, a folyóiratnál valamivel kisebb alakban 20 filléres áron. A címe: „Hat év az Amazon dzsungeljében a zöld pokolban.” Schaeffler atyafinak az indiánok között szerzett tapasztalatai vannak benne leírva. Így oly választék áll rendelkezésünkre, hogy most már csak egyedül rajtunk mulik az Úr segítségén kívül, hogy célunkat elérjük.

Szükséges azonban célunk elérése érdekében, hogy már most előmunkát végezzünk. Ha a munkát egyénileg is jól megszervezzük, úgy sikerünk nem marad el. Ime egynehány az előmunkára vonatkozó indítvány:

1. Tegyük imánk tárgyává ezen hadjáratot.
2. Már most tervezzük, hogy kiknek vihetünk folyóiratot, könyvet. Jelentsük ezt be előre, hogyha majd a lappal megjelenünk, ne legyen ez váratlan.

3. Gondoljunk ismerőseinknél adománygyűjtésre. (Kis persely!)

4. A minket meglátogatóknak tegyünk említést ezen munkánkról. (Kérjük, hogy annak idején támogasson minket!)

5. Akikkel személyesen nem beszélhetünk, azoknak írjunk.

6. Már most beszélj meg azt, hogy majd annakidején kivel fogsz dolgozni házról-házra.

7. Amelyik gyülekezetben ifjúság van, tartsanak e hadjárat előtt, vagy annak kezdetén külmiszió-ünnepélyt! Stb.

Ha így már előre tervezve mindent meg fogunk tenni, úgy személyesen is bizom a sikerben, kedves Testvéreim! Áldja meg az Úr igyekezetünket, és engedje látnunk országában fáradozásaink gyümölcsét.

Jenik Gyula

Könyvevangelista tanfolyam Telekipusztán, Budapesten és Békéscsabán.

Isten kegyelméből július 10–20-ig könyvevangelista tanfolyamokat tarthattunk külön-külön mindhárom területen. E napok az erögyűjtés és áldásnak napjai voltak. Éreztük Istenünk Szentlelkének jelenlétét. Összejevetelünk célja az volt, hogy az Úr Szentlelkének a segítségével odahassunk, hogy bő tárgysorozatunkba lelket és életet öntsünk, hogy munkánk esetleges formai részébe is igazi krisztusi szellemet vigyünk. A kedves Böx, Zeiner, Sohlmann és Zarka atyafiak, valamint a kedves Berghauer, Albrecht atyafiak és a területi könyvevangelista vezetők velem együtt a tőle telhető legjobbat nyújtotta az egybegyűlt könyvevangelista testvéreknek. A Kiadóhivatalt a kedves Stein atyafi képviselte és szolgált velünk egyetemben. A területi előljárók — a k. Zeiner atyafit kivéve, ki nyugaton is velünk volt, — csak a saját területükön voltak jelen.

Tanfolyamainkat a 133. Zsoltár verseinek a felolvasásával nyitottuk meg, melyben alulírott azon óhajának adott kifejezést, hogy vajha a Szentleleknek olaja az értelmén keresztül egész testünket elborítaná, mint mindnyájunk számára értékes kenet.

A kedves Zarka atyafi tartotta az első Bibliaórát 1. Kor. 3, 9–17. verseinek alapján, rávilágítván arra, hogy mint Istennek munkatársai, hogyan építsük azon lelki házat, melyben Isten Szentlelke kíván lakozni. Építsük lelki házunkat úgy, mint amely házat a tűz fogja kipróbálni.

A kedves Böx atyafi, kinek a legtöbb alkalom adatott a tanításra, sok hasznos oktatásban részesített bennünket, melyeket mint ér-

tékes anyagot a gyakorlati munkában kívánunk gyümölcsöztetni. A tapasztalatok, melyeket elmondott, új erőt kölcsönöztek mindnyájunknak. 1. Péter 2, 21; Efézus 1, 4. és János 15, 16. verseinek alapján az elhívásról szólt hozzánk, hogy: Ki által, mire és mennyi időre lettünk elhíva.

Mindnyájan az Úrtól lettünk elhíva közvetlen vagy közvetve.

Pál apostol pl. bizonyoságot tesz arról, hogy mi már a világ teremtése előtt lettünk elhíva, kiválasztva, hogy legyünk szentek, feddhetetlenek Ő előtte szeretet által.

Majd Ábrahámról a hitnek atyjáról szólt, ki nem vonakodott, hogy a hívásnak engedjen, sőt a háromnapi gondolkozási idő alatt sem változtatta meg elhatározását.

Egy következő biblióra Dávid jellemét, hitét és bátorságát ismertette.

Isai, Dávidot nem méltatta arra, hogy Sámuel próféta elé vezesse, de az Úr mégis a megvetettet választotta királynak. Istennek népe hasonlóképp megvetett a nagyok szemeiben, de az Úr mégis őket választja magának, hogy üzenetét az egész világon hirdesse.

A kedves Zeiner atyafi Lukács 1, 11–17. és 1. Kor. 1, 17. alapján a Szentlélekkel való beteljesedésről, az igazi bűjtről és az evangélium igazi szolgálatáról szólt.

A k. Sohlmann atyafi 1. Ján. 2, 18. szerint azon komoly intelemre hívta fel figyelmünket, melyet János apostol az övéihez, de különösen az utolsó idők népéhez intéz és nyomatékosan hangoztatja, hogy: „Fiacskáim itt az utolsó óra“.

Mindezen Biblia órák tárgya mélyen szántott a szívekbe, úgyhogy Telekipusztán, egy testvérő annyira fel volt bűzduelve, hogy kijelentette: „Hacsak már mehetnék a munkába.“

Telekipusztán azon előjogban is részesülhettünk, hogy tanfolyamunkat az Isten szabad ege alatt, fák között tarthattuk meg. A kedves Kertész testvérek szívesek voltak jó szállásról gondoskodni, melyért ezuton is hálás köszönetünket kívánjuk kifejezni. A békéscsabai testvérek, kik hasonlóképp szíves vendégszeretettel tüntettek ki bennünket, szintén fogadják hálás köszönetnyilvánításunkat az osztály részéről.

Budapesten a kápolna nagytermében tartottuk összejeveteleinket, hol dacára a meleg napoknak elég kellemes, hűs helyünk volt.

Szombaton délután 3–¹/₂6-ig áldásos összejevetelünk volt, amikor is a kedves Böx atyafi Biblia órája után alkalom lett adva a középületi könyvevangelistáknak, hogy a budapesti gyülekezetekből egybejöjtek kedves testvérek erősítésére és bátorítására tapasztalatokat mondjanak el.

Külön örömeinkre szolgált, hogy a tanfolyam több testvért arra bűzduított, hogy harcoló sorainkhoz csatlakozzon. Vajha az Úr megtartaná őket ezen elhatározásuk mellett, hogy

mindvégig megmaradnának ebben a szép és dicső munkában.

Tanfolyamunknak utolsó helye Békéscsaba volt. Itt is tapasztalhattam, hogy az Úr meghallgatta imáinkat és azt a Lelket melyre áhíztunk és a két előző helyen elnyertünk, itt is velünk volt. Itt is, amiképen Nyugaton, örömmre szolgált látni az ismert régi munkatársaim mellett, az ujjonnan jelentkezőket.

A könyvevangélista testvérek mindhárom területen elhatározták, hogy a jövőben szorgalmasabban fognak dolgozni.

Egy azon kérdésnél, hogy ki hajlandó a 140 illetve 160 órát havonta kidolgozni, magasra emelt kezek igazolták az elhatározást. Ezt a jelenetet a kedves Böx atyafi fényképen megörökítette, hogy jövőre, ha ismét eljön fényképpel a kezében összehasonlítsa a kezüket fel-emelőket kimutatásaikkal.

Vajha megmaradnának azon tanítások és elhatározások szíveinkben, melyeket a tanfolyam ideje alatt hallottunk és elhatároztunk, hogy a jövőben még alkalmasabb eszközeivé válának az Úrnak.

Tóth Gyula

Az ez évi

ARATÁSI HÁLAMUNKA

szeptember 2-án kezdődik.

Célunk 10,000 Pengő

a külmiszió javára. Mindenki vegye ki részét a munkában!

Miért nem iszunk mi szeszes italt?

1. *Hogy jó példával járjunk elől.* (Jer. 35, 1—19. Galata 5, 16—26.)

Izráel számára igazi példakép volt a rékábitáknak törzsatyjuk parancsa iránti engedelmissége, amellyel szembe állítja Jeremiás a zsidó népnek Isten iránti engedetlenségét. A rékábitákat hiába kínálták szeszes itallal, nem fogadták azt el, pedig pogány pásztornép voltak csupán. Ezért e nép nem pusztított el, míg a zsidónép elvesztette összes kiváltságait és előjogait s Isten elvesztette őket.

2. *Hogy testi egészségünket megóvjuk.* (Dán. 1, 8—16.) Dániel biztos volt abban, hogy

a királyi étel és borital nem egészséges, azért nem fogadta azt el, hanem főzeléket és tiszta vizet kért magának és társainak s ilyen módon megőrizte jó egészségét. Így van ez ma is. Aki nem fogyaszt szeszes italt, az egészséges marad.

3. *Hogy mindenkor tiszta és világos értelemmel bírjunk.* (Dániel 1, 17—21.) Dániel és társai a próbánál tiszter okosabbaknak találtattak, mint Babilónia bölcsei. Így van ez ma is. A szeszesitalok mértéktelen fogyasztása végül az elme elhomályosodásához, az örültséghez vezet. Különösen a gyermekeknél látható a csendes hülyeség elrettentő állapota. Az alkohol az agy sejtjeit megtámadja és szétrombolja. Az alkohol a testi és lelki halál itala.

4. *Hogy meg ne inogjunk a hitben és el ne essünk.* (Ésa. 28, 7. 8. Példb. 20, 1. Zsolt. 1.) A szeszes ital az ördög vize. Megbolondítja az embereket. A gyilkosságoknak több mint a fele alkoholos italok fogyasztása miatt történik. Az ivó ember közönségessé válik, sőt nem ritkán gyalázatosná. Ilyenek pedig mi semmiképpen sem akarunk lenni.

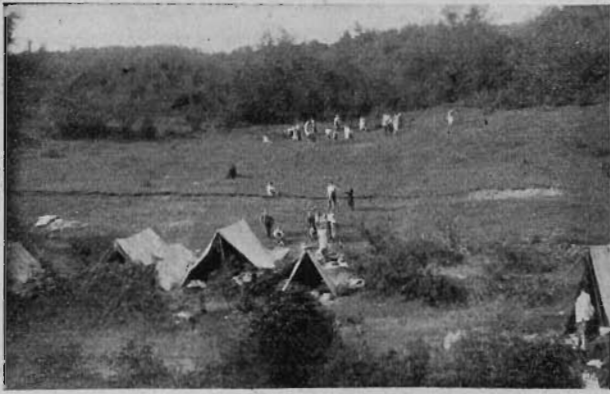
5. *Hogy senkit meg ne botránkoztassunk.* (Róma 14, 13—23.) Mindenkor résen kell lennünk a káros dolgoktól való tartózkodásban a gyenge atyafiakra, vagy testvérekre való tekintettel is. Aki erős, az úgy az evésben, mint az ivásban járjon elől a jó példával, hogy a gyengék így megerősödjenek.

6. *Hogy Istent jobban tudjuk megdicsőíteni.* (1.Kor. 6, 9—12. 19. 20.) Korinthusban is éltek olyan egyének, akik a szeszes ital fogyasztása miatt az Isten országát nem örökölhették, s önmagukra állandóan csak szégyent hoztak életükkel. De miután megtértek s elhagyták mind a káros szokásokat, a reménység örököseivé lettek. Így van ez ma is. Testünk az Isten Lelkének temploma s aki ezt megrontja, megrontja azt az Isten. Legyen azért életünk Istennek és nem a kívánságoknak, vagy vágyak kielégítésének szentelt élet, mert csakis így leszünk részesei az örökkévaló országnak.

7. „Hol van jaj? Hol van szenvedés? Hol van civódás és veszekedés? Hol van siralom és panasz? Hol vannak ok nélkül való sebek? Hol vannak zavart, homályos, szomorú és bús szemek? Azoknál, akik borral mulatnak, akik mennek a jó bor kutatására. Ne nézd a bort, mily veres szint játszik, mint mutatja a pohárban az ő csillogását; könnyen alácsuszamlik, végre mint a kigyó megmar és mint a vipera megcsíp.” (Példb. 23, 29—32, német fordítás szerint.)

8. *Mindenkinek csak egy élet adatott.* Ezt az életet pedig úgy kell leélnünk, hogy az üdvösségünkre szolgáljon, mert más kegyelmi idő nem adatott az embernek, csak földi életének ideje. Aki az élet igazi jelentőségét nem fogja fel, az előbb-utóbb elpusztul a bűn fertőjében s így hiába élt.

Grahmann M.

A sáortábor.

A táborozás!

„Az alkotót dicséri mind e teremtett nagy világ, a napsugár, az erdő lombja és minden kis virág.” Ezt tanultuk meg még jobban megismerni azon a héten, amelyet a Balaton mellett a Koloskaforrás kies vidékén töltöttünk. Nemcsak az ajkunkról felszálló ének elmúló dal-lama volt ez, hanem szívünknek meggyőződésévé lett s mint kincsét vittük haza, a későbbi szomorú küzdelemmel teljes napokra.

Mert igazán víg napok voltak azok. A gond, a bánat elmaradt, mert hiszen „a madárdal, a szellő mondja, Néki van mindenre gondja, örömteli szívvel, dallal vándoroljunk hát tovább.”

Siófokon hajóra szállt a csoport a Danhauser atyafi vezetésével megérkezett biciklis csapattal együtt. A Balaton csodás szinpompájú hullámain át szelve Füreden kötöttünk ki. Alig egy órás séta után a Koloska patak mély völgyén és sziklakapuin át eljutottunk a forrásig. A forrás egy hatalmas, mintegy 50–60 méteres meredek sziklafal tövében fakad, körös-körül erdővel, cserjéssel diszítve. A sziklafallal szemben szép lankás hegyoldal, lent gyepes térséggel, hol az Istentisztelet tartására kínákozott kényelmes hely.

Négy nagy és egy kis sátor képezte otthonunkat s nyújtott védelmet a néha-néha megeredő eső ellen, ami azonban a jókedv tüzét semmiesetre sem tudta volna eloltani, még ha jobban esett volna sem. Alig hogy elállt az eső, az ifjúság már is kint volt a lankás oldalon és vígan folyt a játék. Kis izelítő volt ez a szabadságból s máris bekövetkezett amit Mal. 4, 2-ben olvashatunk s az ifjúság tényleg örült az ideig-óráig való szabadulásnak is. A

tábor mellett hatalmas kövek között ropogott a tűz s főtt az ebéd a tábori konyhán, a nagy kondérban. Az önkéntes szakácsnők és szakácsok sűrögtek-forogtak, ki-ki végérvén a köz érdekében vállalt munkát.

A környékre tettünk kisebb-nagyobb kirándulásokat is. Szamócát, virágot, meg árvalányhaját szedtünk, lubickoltunk a Balaton hullámaiban. Megnéztük Tihanyt s visszaemlékeztünk a négy évvel ezelőtti első ifjúsági kirándulásra, mely kiindulópontja volt annyi öröme-
nek. „Az Úr áldjon meg” visszhangzott Vesze-
lovszky atyafi érces hangja, a Tihanyi apátsági templom ősrégi faláról. Az Attila dombról szét-
tekintve délfelé a gejzirkupokat, szökelő hőfor-
rások maradványait és a Belső tavat, mint Tihany geológiai érdekességeit láthattuk. Meg-
tekintettük az avar sáncokat, melyek a népván-
dolás első hullámainak emlékét őrzik. A hatalmas patkó alakú sánc, nagy szekértábor vé-
delmét nyújthatta és a sok könny és vér ön-
tözte fensikön Jézust

Vidám készülődés az ebédhez.

dicsőítő dallal vonul-
tunk tovább. Az avar-
sáncok ősi pogány em-
lékei után lekanyarod-
tunk az északkeleti ol-
dal meredek sziklafa-
lához, hogy a XII. szá-
zad kereszténységének
beszédes tanujelét, a
remetebarangokat lát-
hassuk, hol önmegtartó-
ztató és sanyargató
élettel Krisztust kereső
emberek éltek. Hátal-
tel szívvel tekintettünk fel
az égre, hátalát mon-
ván Jézusnak a vilá-
gosságért, melyet né-

künk adott, tudván azt, hogy nem önkínzás, nem cselekedetek, hanem az Ő kegyelme üd-
vözít. (Tit. 3, 5.)

Tovább haladva a csodaszép erdei ösvé-
nyen, a Ciprián forrás mellett vitt el útunk, majd
a híres kecskeköröm lelőhelyére mentünk, hogy

Zeiner atyafi fogadtatása.

ki-ki keressen magának emlékül egy-egy darabot a kagylómaradványokból.

Nemcsak a természeti szépségekből, hanem a Szentírás szépségeiből is volt bő részünk. A kispapokból Michnay atyafi, majd Zeiner atyánkfia — aki csütörtökön meglátogatott bennünket — tartottak órákat, Zarka atyafi a 12 törzs jellemképét nyújtotta. A reggeli Istentiszteleten és egyéb alkalmakkor a már említettek kivül még Berghauer, Roóz és Veszeleszky atyafi szolgált az Igével.

A szombat sok áldást hozott. A környékről, Balatonfüredről, Nemesvámosról összejöttek a k. testvérek és barátok s több mint száz torokból és dobogó szívből szállott a hang s a hála a Teremtőhöz, a teremtés emlékűnépén. Délután pedig levonult a tábor kevésbé fáradt része a Balatonhoz, hogy megossa örömet azon öt lélekkel, kiket e sorok írója merített alá, hogy a keresztség szentségében örök szövetséget kössenek Jézussal.

Este a táborút mellett, szebbnél-szebb énekek keltek útra, hogy a sziklafalról vissza csendülve dicsérjék az alkotót.

E derűs napok alatt megtanultuk a jót elvenni Isten kezéből, de hittel indulunk el a jövő felé, mert mindig velünk az Úr. *„Majd hogyha feltekintsz az égre sötét bús éjszakán, a száz-
ezernyi csillag fénye bíztat hogy légy vidám,
mert hogyha felcsendül a hajnal, eltűnik a gond a bajjal,
vándorútunk végét éri Jézus Urunk vár reánk.”* Bajor László

Isten oltalma védi a hűséges tizedfizetőket.

Az Amazon alsófolyásánál lévő misszióterületünkön való utazásaimnál számtalan esetben láthattam, hogy az isteni gondviselés miképpen oltalmazza azon testvéreinket, akik a tizedben hűségesek. Meglátogattam nemrégben pl. egy atyafit, akinek nagy gyümölcsöse van. Felhívta a figyelmemet 20 narancs fára, melyek gazdag terméssel terheltek voltak. De egyidejűleg ráirányította szemeimet néhány nagyobb hangyabolyra is, melyeknek neve Sauba hangya. Ez a hangyafaj a narancsfák legnagyobb ellenségévé ismert. Mielőtt adventista lett volna az atyafi, állandóan küzdenie kellett ezen csapás ellen és mégis állandóan pusztították narancsfáit. De amióta tizedet fizet, nem szükséges, hogy drága pénzért vásároljon különféle mérgek védőszereket a hangyák ellen, mert azok azóta nem bántják az ő fáit. Mialatt ott voltunk, éppen leszedte a termés tizedét (két szép fának a teljes termését) és több mint 700 darab narancsot tudott tized fejében eladni.

* * *

Belem városában is igen tanulságos eset történt az elmúlt héten. Egyik atyánkfia Brazi-

lia belsejében dolgozik már hosszabb idő óta a kormány részére, de a fizetését mindig Belemben utalják ki részére. Ennek az elintézésére meghatalmazott egy másik atyafit, aki minden hónapban felvette helyette a pénzt. Az atyafi hűséges tizedfizető volt és a pénzfelvételel megbízott testvérünknek szigorú utasításban meghagyta, hogy a tizedet mindig pontosan tegye félre a felvett fizetéséből. De ez az atyafi nem igen gyakorolta a maga részéről a tized pontos fizetését. Nos — az elmúlt héten szintén felvette a pénzt, hazament, levetette felsőkabátját és a pénzt, valamint óráját az előszobában lévő asztalra tette; aztán az egész család leült ebédelni a szobában. Ebéd után azonban hiába keresték a kabátot és az órát, eltűnt, valaki közben ellopta. A tizedfizető atyafi pénze azonban érintetlenül ott volt az asztalon.

Halliwell L. B.

* * *

„Aki eltakarja szemeit, annak még a legnagyobb nappal is éjféli sötétséggé válik.”

„A gazdagság hamarabb megkeményíti a szívet, mint a jég a forróvizet.”

Üdvözlét Amerikából!

Két hónapi utazás után végre megérkeztünk feleségemmel együtt gyermekeinkhez, Los Angelesbe, Kaliforniába. Nagyon nehezünkre esett európai munkahelyünket és kedves Testvéreinket elhagyni, ahol mi több mint 25 esztendőn át dolgoztunk. És kérdezem gyakran magam, miért nem segíthettem én tovább is? Egészségi állapotom azonban nem engedte meg, hogy ott maradhassak és így Isten kezéből vettem a dolgot.

Örvendek, hogy az Úr műve oly igen előre haladt és hogy nagy számú munkáskor dolgozik az Urért, akik készek az üzenetet minden nehézség és minden erőtelenség dacára hirdetni. Csodálatos erővel halad ma előre az üzenet és adja az Úr, hogy mielőbb be is legyen műve fejezve.

Szívesen dolgoztunk Veletek együtt kedves Testvérek és szívesen is maradtunk volna közöttetek, de az Úr másképpen akarta. Bizony van neki valami célja itt is velünk.

Mindennapi imáinkban gondolunk reátok és nem is felejtünk el Benneteket. Vajha az Úr megáldana Mindnyájatokat továbbra is hűséges szívvel, hogy a megismert üzenettől semmiféle körülmények között el ne szakadjatok, hanem mindvégig állhatatosan kitartsatok. Ő jönni fog és kívánom, hogy ama napon nála mindnyájan találhózzassunk és egymást viszontláthassuk.

Ez az én imám és kívánságom.

Atyátokfia az Úrban:
Huenergardt J. F.

Zörgessetek és ...

Egyik solymári bányász beszélt el: „Mikor a szerencsétlenség megtörtént, szaladtunk a kijárat felé, de az már be volt temetve. Felmásztunk a már nem használt tárnába. Sötét volt. Mit tegyék? Egy darabig vártam, aztán elkezdtem zörgetni: a csákánnyal vertem a követ. Így zörgettem 1, 2, 5, 10, 50 órán át, amíg meghallották a zörgetést és jött a szabadulás. Mind a kilencen megmenekültünk.” Így van ez még inkább akkor, ha a bűn mélységei szakadnak az emberre. Magunkat megszabadítani nem tudjuk. Azonban egyet tehetünk: zörgethetünk, imádkozhatunk. Ő meg fog szabadítani.

Az idők jelei.

500 millió dollár segély a nyomor enyhítésére. Az Egyesült Államok kormányát a kongresszus felhatalmazta, hogy további 500 millió dollár, azaz: cca 2,500 millió pengő összegű segélyt folyósítson a munkanélküli nyomorgók szükségének enyhítésére. „Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be”, mondja a prófécia s valóban ez a tény is igazolja, hogy a „nehéz idők” elkezdtek reánk, az egész föld kerekiségére.

Budapestben a télen a hírlapok jelentése szerint naponta 72,000 ingyenebédet osztottak szét a rászorultak között. Az iskolaév befejezésével ez a szám 40,000-re csökkent. Vajjon nem az utolsó idők ama jele ez, amiről azt mondja Jézus, hogy „lesznek éhínségek”. Amikor egyetlen városban 72,000 embert kellett az éhhaláltól megmenteni, akkor valóban csodálhatjuk az Írás pontosságát és mindenre kiterjedő voltát. Pedig tudjuk, hogy „mindez csak a sok nyomorúság kezdete”.

Jelek a természetben. Nemcsak a föld felületén, hanem a légkörben és a föld belsejében is oly tünetek fordulnak elő, amelyek gyökeres változásokat vonnak maguk után. Így az éghajlat a rendes kerékvágásból kiköppenve nem igazodik a régi megszokott szabályokhoz. A 4 évszak eltolódott. A hőmérséklet szeszélyes változását nem tudják kellően megmagyarázni. Ez a rendetlenség a föld belsejében is megnyilvánul. Földrengések napirenden vannak. Rajnavidék, Görögország, Kréta sziget, Japán, Kína lakói borzalmas tünetekről számolnak be. Már alig csodálkoznak, ha házak ezrei, emberek tizezrei pusztulnak vagy vidékek sülyednek a föld alá. A háborúnak és nyomornak rémségei után jön a természet borzalmas pusztítása.

A franciák megfigyelték a tenger mélyét és benne méréseket végeztek. Feltűnő eltolódásokat észleltek a tenger fenéken. Az oroszok Szibériában ugyanezt találták. Az egész világon, a tengerek alatt is, remeg a föld. Mindezt az Úr előre megmondta jövendöléseiben tanít-

ványainak. Most megy mindez teljesezésbe. Az Úr közel van.

Oroszországban a rossz termés miatt 20 millió ember áll az éhhalál előtt. Amerikában fele annyi búza termett, mint tavaly. A világ vezetői mégis törvényileg kevesebb gabonát akarnak vettetni, hogy nagyobb legyen a drágaság és kenyérinség. Így készítik elő a legborzalmasabb éhínséget, amilyen még nem volt a világon, mióta emberek élnek.

Budapestben 100 kezdő gyakornoki állásra 8740 tanult ember pályázott. A fővárosi bizottság nem tudott válogatni. Őszre lesz a döntés.

Szemelvények.

Sok-e az évi 12 millió pengős fizetés egy embernek? Az „American Tobacco Company” elnökének van ennyi fizetése és most az állami főtörvényszéknek kell eldönteni, hogy vajjon nem sok-e ez a fizetés évente egy embernek. Ugyanezen amerikai dohánygyárnak alelnökei 2 és 6 millió pengő közötti összegű fizetést kapnak. Ime a dohányzás eredménye! A szegény, kifizetésű dohányzók filléreiből a milliomosoknak még számtalan milliót juttatnak, miközben ők maguk nélkülöznek.

Az Egyesült Államokban az elmúlt évben 7100 új törvényt hoztak. Az ezt megelőző évben pedig 8031-et, bár 2500 indítványt elvetettek. Ez a tény szomorúan igazolja előttünk azt, hogy hiába van a „szabályra szabály, törvényre törvény”, ez nem változtatja meg az embereket. Maradnak olyanok mint voltak, sőt mondhatjuk joggal, hogy rosszabbak lettek, pedig törvényt lett elég alkotva. Csak nincsen, aki mindezeket be is tartsa. Ha Istent nem félik és az ő parancsolatait nem tartják be, akkor hiába minden emberi erőlködés, mégha 10,000 törvényt írnak is elébük, magukra nézve „idegennek tekintik” azokat. Hóseás 8, 12.

A világ legkisebb könyve egy Biblia. 34 oldal terjedelmű és a súlya 12 gramm. Az egész könyv nem nagyobb mint a kisujjunk körme. A betűket csak erős nagyítóval lehet olvasni. A könyv jelenlegi tulajdonosa az amerikai Sparkins, 15,000 Márkát, körülbelül 20,000 pengőt fizetett érte.

A világ legdrágább könyve egy Gutenberg Biblia, amelyért a tulajdonosa majdnem kétmillió pengőt fizetett.

Az adventmozgalom első könyve evangélistája King A. György volt, (Magyarul: Király György) az első általunk eladott könyv pedig a: *Thought on Daniel and the Revelation.* Magyarul a címe: *Gondolatok Dániel próféta és a Jelenések könyvéről.*

Egy kath. pap — Hamvas Endre, Esztergom, — kimutatja, hogy míg a római katolikusokra személyenként évente 12 fillér misszió-adomány esik, addig egy-egy protestánsra 3 pengő. Készséggel elismeri azt is, hogy a missziók dolgában

nagyon sokat tanultak a protestánsoktól. Megírja, hogy különösen kifejlődött az orvosi intézmény a prot. misszióknál. Mi pedig hozzátehetjük, hogy az adventi nép számarányát tekintve a legelső helyen áll az egész világon. Istené a dicsőség!

A *szeftákról könyvet* adott ki a sárospataki református theologia tanári kara. Rólunk is értekeznek benne. Vegyük úgy, hogy nem akarják megérteni az adventi üzenet mélységét. Így erről ők maguk sem tehetnek. Azonban felelősök az Úr előtt azokért a biztatásokért, melyekben leírják, hogy bibliás hívőket miként kísértettek ki a faluból „szép szálás legényekkel”, vagy másutt imádkozó gyülekezetet miként adtak csendőrhatóságnak át tiltott gyülekezés címen. Biztosak vagyunk benne, hogy a református papok és hivek jobbik serege nem dicséri meg ilyenekért a „gályarabok” késői utódait.

Üdvös beismerés. „Az evangélikusok által elejtett Bibliát, amely a mieinknek úgy látszik nem kellett, felvette más, és annak ereje növekedett még! Felvették... az adventisták. Ámuló presbiter testvérem kérdezed, hogy honnan van ezeknek erejük, hogy már többen járnak istentiszteleteikre, mint amennyien vannak vasárnaponként a mi templomainkban! Pedig a válasz nagyon könnyű: felvették a Bibliát, amelyet mi elejtettünk, amelyet mi reggelenként, esténként forgatni családunk előtt restelkedünk. Az ő erejük megnőtt, a mi erőnk megfogyatkozott. Mert velük és nem velünk van a Biblia!!!

Hogyan védekezzünk? — kérdezzük gyakran. A felelet igen egyszerű. Ne siránkozzunk, ne jajgassunk. Ne dorongoljuk rokonainkat, hogy ők odamennek... Olvassuk a Bibliát este, reggel családunk előtt. Tudjuk meg az adventistától, hogy mit hisznek, melyik bibliai részre támaszkodik vallásuk stb.“ (Jöjjetek én hozzám című lap IX. év. foly. 21. száma.)

Miért nyomorog az iparos? Itt egy példa a sok közül: A legújabb szövegépen egy leány 8 óra alatt annyi anyagot sző, mint 150 évvel ezelőtt 50 ezer ügyes háziasszony egy egész nap csinált.

A *fecske érinti* tollával a víz tükrét, de tüstént felemelkedik a nap lelé és repül a tiszta légben. Ugyanakkor a béka elmerül a víz alatt a sárban és mászik benne. Ez a kép sokszor ráillik az emberre. Egyik, bár érinti a világot, sőt a bűnt is, de nem szennyeződik be, mert észreter és felemelkedik Istenhez. A másik elmerül a bűnben, még hangos is benne, mint sötét éjjelen mocsárban a békák.

Felhívás! A Bibliában 1 verset alkot: „Az ő anyját és atyját minden ember tisztelje és az én szombatjaimat megtartsátok. Én vagyok az Úr a ti Isteneitek.” 3. Móz. 19, 3. Aki 15—20 sorban a legszebben megmagyarázza, hogy miért kötötte össze az Úr ezt a két parancsot és beküldi a szerkesztőségbe, annak írását a jövő számban leközöljük. Pályázhat mindenki a gyülekezetekből, nemcsak az ifjúság.

32

Gyermekeknek!

Kis gyermek nagy példája.

Egy leánykát súlyos operációra vittek a kórházba. Feltették az operációs asztalra. „Mielőtt egészségesse tehetünk, előbb el kell aludnod” — mondá neki a főorvos és narkotizálni akarta, „Úgy? Ha aludni térek, akkor imádkoznom kell” — és letérdelt az asztalra. Elmondta imádságát. Az ott állók szemei könnybelábadtak. Egy öreg orvos ennyit mondott utánna: „Ekkor imádkoztam ismét először 30 év után.” Megmondatot: A gyermekek szája által szerzettél dicsőséget.

Aratók éneke.

*Áldd meg a mi aratásunkat
Atyánk, édes jó Istenünk!
Hogy legyen vidám a testvér arca,
Hogy legyünk készek háladalra.
És legyen a lelki éhezőknek
Naponta égi kenyereük.*

*Áldd meg Uram az Irást hordó
Hívó dolgos két kezét.
S add, hogy a szíve ne csüggedjen,
De bízó hittel énekeljen
Adventi néped, mely elkészíti
Az Úr visszajövetelét.*

Halálozás.

Özv. Ladiszlav Istvánné testvérünk 84 éves korában Kaposváron az Úrban elaludt.

* * *

Tollas Istvánné kapolyi testvérnőnk több hónapi szenvedés után az Úrban 61 éves korában elaludt.

„ADVENTHIRNÖK” H. N. Adventisták Magyarországi

Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Katona Sándor

Felelős kiadó: Jenik Gyula

Egyesszám ára 20 fillér.

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest